

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๐**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนว่าการรับรองผลการเลือกตั้งดังกล่าวมีได้เป็นไปโดยสุจริต ยุติธรรมและร้องเรียนคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้งที่นำมานับคะแนนไม่ตรงกับจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งขอสำเนาคำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑๐๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และที่ ๑๐๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และสำเนาสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดลพบุรี กรณีร้องคัดค้านการรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๗๐๒ /๑๘๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายเอกสารตามที่ขอได้เฉพาะคำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑๐๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และ ที่ ๑๐๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เท่านั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายได้ ซึ่งเอกสารดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดไว้เป็นความลับ เพื่อจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งจะทำให้การป้องกันการตรวจสอบหรือรื้อแหน่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เอกสารดังกล่าวซึ่งเข้าลักษณะที่เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมีให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาค่าอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนว่าการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี มีได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมกรณีกล่าวหาทางน. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี ตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี ผู้ถูกร้องเรียน ได้ให้ตัวแทน (หัวหน้า) ของผู้ถูกร้องเรียนให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อจูงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้หลง惚เผลนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้องเรียนและร้องเรียนคณะกรรมการการนับคะแนนเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ตำบลஸะโนสุ อำเภอสระโนสุ จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้งที่นำมานับคะแนน ไม่ตรงกับจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทำให้ผลการนับคะแนนไม่ตรงกับรายงานการใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คณะกรรมการการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัย ที่ ๑๐๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และ ที่ ๑๐๖/๒๕๔๙

ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เรื่อง การเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ตำบลஸະໂບສົນ ຄໍາເກົຍສະໂບສົນ ຈັງຫວັດລຸບູຮີ ໃຫຍກ
ຄໍາຮ້ອງເຮືອນ ຜູ້ອຸທ່ຽນ ເພື່ອສົ່ງສິນທີ່ ១១ ມັງກອນ ๒๕๖១ ປຶ້ງເລີກຕະຫຼາມການຄະນະການການເລືອກຕັ້ງຂອງບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຈຳນວນ
២ รายการຕັ້ງກ່າວ ສຳນັກງານຄະນະການການເລືອກຕັ້ງເປີດແຜຍເພີ້າກະຕົວໃຈຂອງຄະນະການການເລືອກຕັ້ງ ແຕ່ປະກິເສດ
ການເປີດແຜຍສໍານວນການສອນສວນຂອງຄະນະການການເລືອກຕັ້ງປະຈຳລັງຫວັດລຸບູຮີການນີ້ຮ້ອງເຮືອນການຮັບຮອງຜົກລາຍໄສ
ນາຍກເທັກເທັກຕັ້ງບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວ

ໃນບັນທຶກຈາກຄະນະການການເລືອກຕັ້ງບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງສຳນັກງານຄະນະການການເລືອກຕັ້ງບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງ
ໃນສໍານວນການສອນສວນຂອງຄະນະການການເລືອກຕັ້ງປະຈຳລັງຫວັດລຸບູຮີຕັ້ງກ່າວມີ້ອ ທີ່ອຟ່ອງຜູ້ຮ້ອງເຮືອນ
ພຍານຝ່າຍຜູ້ຮ້ອງເຮືອນແລະພຍານຝ່າຍຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງເຮືອນ ທາກເປີດແຜຍບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວກ່ອງຈາກເປັນອັນດາຍແກ່ພຍານຕັ້ງກ່າວ
ໄດ້

ຄະນະການການເລືອກຕັ້ງບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງສຳນັກງານ ການບໍລິຫານຮາຍການແຜ່ນດິນແລະການບັນດັບໃຫ້ກູ້ມາຍ
ພິຈາລະນາແລ້ວເຫັນວ່າ ບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕາມອຸທ່ຽນ ຕື່ອ ສຳນັກງານສອນສວນຂອງຄະນະການການເລືອກຕັ້ງປະຈຳລັງຫວັດລຸບູຮີ
ການນີ້ຮ້ອງເຮືອນການຮັບຮອງຜົກລາຍໄສໃຫ້ກ່າວມີ້ອ ທີ່ອຟ່ອງຜູ້ຮ້ອງເຮືອນ ປຶ້ງເລີກຕະຫຼາມນີ້ດັ່ງນີ້
ດຳເນີນການເສີ່ງສິນແລ້ວ ການເປີດແຜຍບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວຈຶ່ງໄມ້ທ່ານໃຫ້ກູ້ມາຍເສື່ອມປະສິບິກາພ ອ້ອມໄໝຈາກ
ສຳເນົາຈາມວັດຖຸປະສົງຕິໄດ້ ອີກ້າໜ້າບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວທີ່ອຸທ່ຽນຮ້ອງຂອງເປັນບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວທີ່ມີຄະດີທີ່ຂອງຜູ້ອຸທ່ຽນໂດຍຕຽງ
ການເປີດແຜຍເປັນການເປີດໂອກາສໃຫ້ມີການຕະຫຼາມສອນການດຳເນີນການຂອງໜ່າຍໜານຂອງຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມໂປ່ງໃສໃນການທຳການ
ອັນເປັນປະໂຍ້ນຕ່ອສາງຮານ ບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວຈຶ່ງເປີດແຜຍໄດ້ ແຕ່ໃຫ້ປິດຂຶ້ອໜ້າເລີກປະຈຳຕົວປະຫານຂອງພຍານທີ່
ບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວໃຫ້ກ່ຽວຂ້ອງພຍານໃນສໍານວນຕັ້ງກ່າວເພຣະການເປີດແຜຍບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຈຳກົດໃຫ້ເກີດອັນດາຍ
ຕ່ອງບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງຕັ້ງກ່າວ

ຈະນັ້ນ ອາດຍ້ອນຈາຕາມຄວາມໃນມາດຕາ ៩៥ ແຫ່ງພຣະການບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງສຳນັກງານ ພ.ສ. ២៥៤០ ຄະນະການການ
ວິນິຈັດການເປີດແຜຍບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງສຳນັກງານ ການບໍລິຫານຮາຍການແຜ່ນດິນແລະການບັນດັບໃຫ້ກູ້ມາຍ ຈຶ່ງວິນິຈັດໃຫ້ສຳນັກງານ
ຄະນະການການເລືອກຕັ້ງປະຈຳລັງຫວັດລຸບູຮີ ພວມທັງສຳເນາ ທີ່ມີຄໍາວັບຮອງຄູກທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອຸທ່ຽນ ໂດຍໃຫ້ປິດຂຶ້ອໜ້າເລີກປະຈຳຕົວປະຫານທີ່ຈຳກົດໃຫ້ກ່ຽວຂ້ອງ
ທີ່ອຟ່ອງພຍານໃນສໍານວນຕັ້ງກ່າວ

นายสมยศ ເຊື້ອໄທ

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรมรักษ์ ກາຣີຕີເມົງ

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ບຣີຕີ ແກ່ມທ່ຽພ

กรรมการ

นายสุพจน์ ໄພພູລີ

กรรมการ

นายอີກຫາຍ ໂຕມຮັກຕີ

กรรมการ

นายวรเจตน์ ກາຕີຮັກຕີ

กรรมการຜູ້ຮັບຜິດຂອບສໍານວນອຸທ່ຽນ

ສຳນັກງານຄະນະການການເປີດແຜຍບໍ່ມູນຄ່າວ່າສາງສຳນັກງານ

ວັນທີ ២៣ ພຶສສ ២៥៤១

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอทราบข้อมูลข้อต่อต้านการดำเนินการบันทึกความเห็นติดต่อและเสนอของผู้ที่ร้องการณ์ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงรองอธิการบดี (ศ.ดร. ก.) ร้องเรียนกล่าวโทษนิติกรวบปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย

สำนักบริหารทรัพยากรัมยูซี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๙/๑๙๖๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘ จนถึงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีบันทึกข้อความ ที่ ศธ ๐๔๑๙/๑๙๖๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๐ แจ้งผลการพิจารณาขึ้น ขึ้นต่อการดำเนินการระหว่างเวลาดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ผู้ใดบังคับบัญชาไม่ถึงผู้บังคับบัญชา ซึ่งยังมิได้มีผลกระทบต่อบุคคลภายนอก หากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้มีการเปิดเผย อาจทำให้ผู้ใดบังคับบัญชาเกิดความคับข้องใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อผู้บังคับบัญชาในอนาคตได้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำนี้แจ้งของผู้อุทธรณ์และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการบริหารคณบดีวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตรวจสอบการทูลธุจริตเกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในคณบดีวิทยาศาสตร์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีทูลธุจริตดังกล่าว ต่อมามีกงลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมลงชื่อร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประพฤติดนไม่เหมาะสม ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าหัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์และคณบดีคณบดีวิทยาศาสตร์อยู่เบื้องหลังการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้องเรียนว่า คณบดีคณบดีวิทยาศาสตร์และหัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์ทัวไปไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามวิธีการทางการปกครองกรณีที่นักศึกษาร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ประพฤติดนไม่เหมาะสม แต่ในกรณีพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ นิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ลับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้คณบดีคณบดีวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ลับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความลับ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงรองอธิการบดี (ศ.ดร. ก.) ร้องเรียนกรณีนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยกระทำการอันบัดต่อกฎหมาย ระบุเป็น คณะแหนภูบติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเนื่องจากไม่ถือเรื่องร้องเรียน ขอความเป็นธรรมและร้องทุกข์กล่าวโทษของผู้อุทธรณ์เป็นความลับของทางราชการ สำนักบริหารทรัพยากรัฐมนตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒/๗๗๔ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าตนนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามตำแหน่งหน้าที่ จึงไม่มีเหตุอันใดจะกล่าวโทษนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในกรณีนี้ได้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเห็นว่า เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนกล่าวโทษนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอทราบข้อมูลป่าวสารการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษนิติกรตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มิให้เปิดเผยข้อมูลป่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการนิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลป่าวสารสาขาวิชาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลป่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือข้อมูลป่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐเป็นกระบวนการการนิจฉัยสั่งการภายในหน่วยงาน ซึ่งเป็นกระบวนการการคุ้มครองสิทธิของข้าราชการให้ได้รับความเป็นธรรม เมื่อการดำเนินการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลป่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายได้รับผลกระทบหรือไม่อาจดำเนินตามวัตถุประสงค์ได้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษจึงควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ทั้งไม่ประยุกษาเพื่อจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหรือบุคคลใด ข้อมูลป่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลป่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการนิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลป่าวสารสาขาวิชาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงนิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลป่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่สืบcarborongถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เทื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๑

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวราเจตน์ ภาควิชานน

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายยึกหาญ โถมรัตต์

กรรมการ

นายธรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลป่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย**
ที่ สค ๖๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการสร้างบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บุกริหาร

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (คพพ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) (สพพ.) มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (ประธาน คพพ.) ร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๗ รายการ ได้แก่

๑. ข้อมูลในการพิจารณาและวินิจฉัยให้นาย ช. เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สพพ.
๒. คะแนนที่ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาฯ แต่ละคนได้รับ
๓. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาหรือคัดเลือกผู้อำนวยการ สพพ. ที่รับรองแล้วทุกครั้ง และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๔. สำเนารายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสร้างบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ สพพ. ที่รับรองแล้ว และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๕. สำเนาประกาศผลการสรรหาผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง
๖. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง
๗. สำเนาสัญญาจ้างผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

ประธาน คพพ. มีหนังสือ ที่ สพพ. ๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๗ รายการ โดยให้เหตุผลว่า

๑. การเปิดเผยข้อมูลในการพิจารณาและวินิจฉัยให้นาย ช. เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สพพ. เป็นการพิจารณาข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้ต่อเมื่อเจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือด้วยเท่านั้น ยังไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือด้วยเท่านั้น

๒. การเปิดเผยคะแนนที่ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาฯ แต่ละคนได้รับ ก็เป็นการพิจารณาข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้ต่อเมื่อเจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือด้วยเท่านั้น เนื่องเดียวกับคำร้องในข้อ ๑

๓. การจัดทำสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาหรือคัดเลือกผู้อำนวยการ สพพ. ที่รับรองแล้วทุกครั้ง และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้อง โดยที่ขณะนี้ยังมีอนุกรรมการหนึ่งท่านของส่วนสิทธิในการรับรองรายงานการประชุมฯ ดังนั้น จึงยังไม่สามารถจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้และมีข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น เป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้ต่อเมื่อเจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือด้วยเท่านั้น เนื่องเดียวกับคำร้องในข้อ ๑ และข้อ ๒

๔. การจัดทำสำเนารายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสร้างบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น

ผู้อำนวยการ สพพ. ซึ่งรับรองแล้ว และเอกสารแนบท้ายวาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้อง ในขณะนี้การรับรองรายงานการประชุมเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ และเกี่ยวกับบัญคคลอื่นที่ถือเป็นปัจจุบันอยู่ล่วงหน้า จะเปิดเผยได้ต่อเมื่อเจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือด้วยเท่านั้น เช่นเดียวกับคำร้องในข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓

๔. การจัดทำสำเนาประกาศผลการสรรหาผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง ไม่สามารถจัดทำได้เนื่องจากมีมติให้ยกเลิกการสรรหาฯ ที่กล่าว上述

๖. การจัดทำสำเนาคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง ไม่สามารถจัดทำได้เนื่องจากมีมติให้ยกเลิกการสรรหาฯ ดังกล่าวแล้ว

๗. การจัดทำสำเนาสัญญาจ้างผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง ไม่สามารถจัดทำได้ เนื่องจาก มีมติให้ยกเลิกการสรรหาฯ ดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคอม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคดีอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน คพพ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐
คพพ. ได้ดำเนินการสรหารบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถาบันฯ แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
สรหาราหรือคัดเลือกผู้อำนวยการ สถาบันฯ เพื่อดำเนินการ คณะกรรมการสรหาราฯ จึงได้รับสมัครบุคคลเข้ารับการสรหาราฯ
ปรากฏว่ามีผู้สมัคร ๙ คน รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย เมื่อคณะกรรมการสรหาราฯ พิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครแล้ว
จึงมีประกาศคณะกรรมการสรหาราฯ เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราเพื่อดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถาบันฯ ลงวันที่
๑๙ กันยายน ๒๕๔๐ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติเพื่อเข้ารับการสรหาราฯ จำนวน ๕ คน รวมทั้ง
ผู้อุทธรณ์ด้วย และผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราฯ ทั้ง ๕ คน จะต้องเข้ารับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการสรหาราฯ อีกครั้งหนึ่ง
ผู้ที่คณะกรรมการสรหาราฯ โดยเลียงข้างมากเห็นว่าเหมาะสมจะเป็นผู้ผ่านการสรหารา และคณะกรรมการสรหาราฯ
จะเสนอชื่อผู้นั้นให้ คพพ. พิจารณา หาก คพพ. เห็นชอบ ก็จะได้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาต่อไป ซึ่ง
ผลการพิจารณาให้คะแนนจากการสัมภาษณ์ของคณะกรรมการสรหาราฯ ปรากฏว่า คณะกรรมการสรหาราฯ เลียงข้างมาก
เลือกให้นาย ช. เป็นผู้ได้รับการสรหาราฯ และคณะกรรมการสรหาราฯ ได้เสนอผลการสรหาราฯ ให้ คพพ. พิจารณาแล้ว
แต่ต่อมา คพพ. มีมติเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ให้ยกเลิกการสรหาราผู้อำนวยการ สถาบันฯ
และให้ดำเนินการสรหาราผู้อำนวยการ สถาบันฯ ใหม่ ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรหาราฯ ชุดใหม่ ทั้งนี้
จากการดำเนินการสรหาราฯ ชุดใหม่ ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรหาราฯ ชุดใหม่ออกไปก่อน
อย่างไรก็ตามภายหลังจากคณะกรรมการสรหาราฯ ได้มีประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราฯ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน
๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า นาย ช. ซึ่งมีชื่อเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราฯ ตามประกาศดังกล่าวด้วยขาดคุณสมบัติเฉพาะของ
ผู้สมัครตามประกาศคณะกรรมการสรหาราฯ เรื่อง การรับสมัครบุคคลเพื่อสรหาราเป็นผู้ดูแลรักษาและดูแล
ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๐ ถึงประธาน คพพ. คัดค้านการรับสมัครและ
การประกาศให้นาย ช. เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราฯ และขอให้เพิกถอนนาย ช. ออกจาก การเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราฯ ด้วย
ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึงประธาน คพพ. ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสรหาราฯ
ที่รับรองแล้วทุกครั้ง และเอกสารแนบท้ายวาระเบียบวาระการประชุมสำเนารายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับ
การสรหาราฯ ซึ่งรับรองแล้ว และเอกสารแนบท้ายวาระเบียบวาระการประชุม แต่ประธาน คพพ. มีบันทึกลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๐
ต่อห้ายันทึกคณะกรรมการสรหาราฯ แจ้งเปิดเผยข้อมูลเฉพาะผลคัดแคนการสรหาราที่ได้พิจารณาแล้วจึงลับในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขออีก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๐
ถึงประธาน คพพ. ขอทราบผลการพิจารณาคัดค้านคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหาราเป็นผู้อำนวยการ สถาบันฯ
นาย ช. และมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ถึงประธาน คพพ. ร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ เพื่อตรวจสอบ
และวิเคราะห์สิทธิประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้สมัครและเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรหารา แต่ประธาน คพพ. ปฏิเสธการเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของ คพพ. ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ - ๔ โดยชี้แจงเหตุผลประกอบคำอุทธรณ์ดังนี้

๑. การขอให้เปิดเผยข้อมูลในการพิจารณาและวินิจฉัยให้นาย ช. เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาผู้ดำเนินทำแห่งผู้อำนวยการ สพพ. ได้นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ช. หากแต่ต้องการให้เปิดเผย มติหรือคำวินิจฉัยให้นาย ช. เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาฯ ได้เท่านั้น เพราะว่าผู้อุทธรณ์ได้ทำการคัดค้านวินัย ขาดคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาฯ ก่อนวันล้มภาษณ์ แต่คณะกรรมการสรุหาฯ ก็ยังคงทำการล้มภาษณ์ และเสนอชื่อนาย ช. ให้ คพพ. พิจารณาและ คพพ. ก็มีมติให้แต่งตั้งนาย ช. เป็นผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ ตามที่เสนอ และได้พิจารณาเงื่อนไขข้อสัญญาจ้างที่นาย ช. เรียกร้องอีกด้วย ต่อมาปรากฏว่าไม่มีการลงนามในสัญญาจ้าง ซึ่งก็ไม่เปิดเผย ว่าเป็นด้วยเหตุผลอะไร โดยข้อมูลข่าวสารกรณีมีความสำคัญมากสำหรับการดำเนินกระบวนการตรวจสอบอื่นต่อไป

๒. การขอให้เปิดเผยคะแนนที่ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาฯ แต่ละคนได้รับนั้น ไม่ใช่การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลซึ่งต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อนตามที่ คพพ. กล่าวอ้าง และคะแนนที่ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาฯ แต่ละคนได้รับเป็นสาระสำคัญมาก เพราะตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ แห่งระเบียบคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือ พัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อนบ้านว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรุหาผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือ พัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน พ.ศ. ๒๕๕๐ ถ้านาย ช. ขาดคุณสมบัติเฉพาะจริง คณะกรรมการสรุหามาตรฐานจะต้องเสนอชื่อผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดที่แท้จริงให้ คพพ. พิจารณาแต่งตั้ง หรือถ้านาย ช. มีคุณสมบัติเฉพาะครบถ้วนแต่ได้ผลลัพธิ์ค่อนข้างน้อยการสรุหามาตรฐานจะต้องเสนอชื่อผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดลำดับถัดไปให้ คพพ. พิจารณาแต่งตั้ง

๓. การขอให้จัดทำสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสรุหาฯ ที่รับรองแล้วทุกครั้ง และเอกสารแนบทรรัสบันทึก วาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้องนั้น ไม่ใช่การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเสียก่อนตามที่ คพพ. กล่าวอ้าง หากแต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากกรณีมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามเปิดเผย คพพ. ก็สามารถดำเนินการตามวาระสองได้อยู่แล้ว และการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารนี้ก็เป็นการใช้สิทธิตามวาระ ๗ ชั้น คพพ. มีหน้าที่ต้องจัดทำให้ด้วย และการที่องค์กรนั้นขอสงวนสิทธิในการรับรองรายงานการประชุมนั้น ก็ไม่ได้เป็นเงื่อนไขหรือข้อห้ามไม่ให้เปิดเผยตามกฎหมาย หากเพียงแต่ต้องหมายเหตุไว้ในรายงานการประชุมครั้งนั้นๆ เท่านั้น และย่อมเป็นการยอมรับแล้วว่า มีกฎหมายการให้การรับรองรายงานการประชุมแล้วถึง ๔ คน จำกัดจำนวน ๕ คน อีกทั้งคณะกรรมการสรุหาฯ ได้ประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งก็ได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานมากกว่า ๓๐ วันแล้ว (๕ เดือน) ดังนั้น ก็ควรจะได้จัดทำเสร็จแล้ว

๔. การขอให้จัดทำรายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสรุหานบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ สพพ. ซึ่งรับรองแล้ว และเอกสารแนบทรรัสบันทึก วาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้องนั้น ก็ด้วยเหตุผลเดียวกับที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๓ และเมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คพพ. ก็ประชุมลับมาโดยตลอด ซึ่งหากจะใช้การประชุมลับเป็นข้อ้อ้างไม่ยอมเปิดเผยรายงานการประชุมแล้ว ตามข้อ ๑๙ วาระสาม แห่งระเบียบคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้สามารถเปิดเผยรายงานการประชุมลับนั้นได้โดยทำเป็นมติ คพพ. แต่ward คพพ. ก็ไม่เคยหยิบยกขึ้นพิจารณาตามระเบียบดังกล่าวเลยแม้แต่ครั้งเดียว

๕. การขอให้จัดทำสำเนาประกาศผลการสรุหาผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้องนั้น การอ้างเหตุผลที่ไม่เปิดเผยเนื่องจาก คพพ. ได้มีมติให้ยกเลิกการสรุหาฯ แล้ว ยื่อมฟังไม่ถึ้น เพราะกรณีเป็นวิธีปฏิริยาการทางปักษ์ของตามปกติ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๑ ว่า “คพพ. มีมติแต่งตั้งนาย ช. เป็นผู้อำนวยการ สพพ. และได้พิจารณาเงื่อนไขข้อสัญญาจ้างที่นาย ช. เสนอด้วยแล้ว” ก็ยอมจะต้องมีการประกาศผลการสรุหาฯ ให้สาธารณะนั้นได้รับทราบ และหากมีการยกเลิกการสรุหาฯ จริง ก็จะต้องมีเหตุผลและแจ้งให้ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาฯ ทราบด้วย แต่ข้อเท็จจริงคือ ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรุหาฯ เมื่อให้ล้มภาษณ์แล้ว ก็ไม่เคยได้รับแจ้งผลหรือข้อมูลข่าวสารที่กระทบต่อสิทธิประโยชน์ของตนเลย

๖. การขอให้จัดทำสำเนาคำสั่งแต่งตั้งและสำเนาลัญญาจ้างผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจที่จะขอข้อมูลดังกล่าวแล้ว

อนึ่ง เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ คพพ. นั้น ก็เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอให้เปิดเผยถึง ๓ วิธีการด้วยกัน คือ

วิธีการที่ ๑ ใช้สิทธิในฐานะ “ผู้สมควรและเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหารฯ” ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งก็ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องจาก คพพ. เลย

วิธีการที่ ๒ ใช้สิทธิในฐานะ “คู่กรณี” ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็ได้รับเพียงคะแนนการสรรหารฯที่ผู้อุทธรณ์ได้รับเท่านั้น

วิธีการที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่ง “ผู้อำนวยการ สพพ.” ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดเก็บและปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ระบุเป็นอำนาจหน้าที่จัดการข้อมูลที่รับผิดชอบ รวมทั้งประวัติ คพพ. ก็ไม่ยอมวินิจฉัยหรือลั่งการ และไม่ยอมเสนอให้ คพพ. พิจารณาด้วย ทั้งที่ คพพ. ได้มีการประชุมมาแล้วถึง ๒ ครั้ง (เมื่อวันที่ ๑๔ (ไม่เป็นทางการ) และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๐) โดยเวลาได้ล่วงเลยมานานกว่า ๑๕ วันแล้ว

จึงเห็นว่า ทั้งคณะกรรมการการสรรหารฯ และ คพพ. จงใจละเมิดสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติรับรองไว้ และเจตนาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติคุ้มครองสิทธิดังกล่าว ดังนั้น ขอได้รับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์

ในทันทีพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาสั่งคมฯ คพพ. มีหนังสือที่ สพพ. ๑๙๗/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๐ ซึ่งแจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

๑. คพพ. เห็นว่ารายงานการประชุมคณะกรรมการการสรรหารฯ และรายงานการประชุม คพพ. เป็นความเห็นภายในของ สพพ. ในการดำเนินการในเรื่องของการสรรหารผู้อำนวยการ สพพ. ซึ่งประกอบด้วยความเห็นของอนุกรรมการและกรรมการแต่ละคนที่แสดงความเห็นในส่วนที่เกี่ยวกับการให้โถทต่อผู้เข้ารับการสรรหารทั้งผู้อุทธรณ์ที่เป็นผู้สมควรเข้ารับการสรรหารด้วย และทั้งผู้ให้ความเห็นและผู้อุทธรณ์จะต้องทำงานร่วมกันต่อไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งผู้อุทธรณ์หากได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แล้ว ก็จะทราบผลการสรรหารฯว่าผู้อุทธรณ์ได้รับการประเมินคะแนนอยู่ในลำดับที่ ๓ ซึ่งไม่มีสิทธิที่จะได้รับการเสนอชื่อให้ คพพ. พิจารณาแต่ตั้งเป็นผู้อำนวยการ สพพ. ตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ แห่งระเบียบคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหารผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน พ.ศ. ๒๕๔๐ อยู่แล้ว คพพ. จึงไม่ได้เปิดเผยรายงานการประชุมดังกล่าวทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. คณะกรรมการการสรรหารฯ มิได้จัดทำประกาศผลการสรรหารผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผย เพราะตามระเบียบคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหารผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน พ.ศ. ๒๕๔๐ มิได้กำหนดให้จัดทำประกาศดังกล่าว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ก็ได้รับแจ้งผลการสรรหารฯว่าอยู่ในลำดับที่ไม่ได้รับการเสนอชื่อด้วยว่าจ้างแล้ว

๓. คพพ. ขอคัดค้านการรับพิจารณาคำอุทธรณ์ที่ยื่นต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เกินกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ คพพ. เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วยเหตุผลที่คัดค้าน ๒ ประการ คือ

๓.๑ ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

๓.๒ การได้รับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไม่ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้สิทธิเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด เพราะผู้อุทธรณ์ได้รับการประเมิน

ไม่ถึงลำดับที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ สพพ. ตามระเบียบ คพพ. ดังกล่าวอยู่แล้ว และการสรรหา ดังกล่าวก็ถูกยกเลิกด้วยเหตุผลที่ไม่เกี่ยวกับผู้สมัครเข้ารับการสรรหาและผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ และดำเนินกระบวนการสรรหาใหม่ต่อไป

นอกจากนี้ ผู้แทน คพพ. ได้แจ้งว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ที่อนุกรรมการสรรหาฯ ท่านหนึ่งได้ สงวนสิทธิ์การรับรองนั้น อนุกรรมการสรรหาฯ ที่สงวนสิทธิ์ได้ให้ความเห็นชอบรับรองรายงานการประชุมแล้ว เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคอม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นเบื้องต้นต้องพิจารณา ก่อนว่าผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ คพพ. ภายใต้กำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ กรณีเรื่องนี้ คพพ. ได้แจ้งคำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือ ที่ สพพ. ๗๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ คพพ. ซึ่งผู้อุทธรณ์เองก็ยอมรับ ว่าเป็นการยื่นอุทธรณ์ส่วนใหญ่เพื่อเจรจา ตามหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ คพพ. มีได้ แจ้งสิทธิ์ในการอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตามหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ คพพ. มีได้ แจ้งสิทธิ์ในการอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตามหนังสือปฏิเสธการอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ หรือโต้แย้งการยื่นคำอุทธรณ์หรือโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือโต้แย้ง กรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตั้งกล่าว ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์เริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าว แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลา ดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปีให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ ยื่นต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ไว้เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ จึงเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นอุทธรณ์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรับไว้พิจารณาได้

กรณีมีประเด็นต้องพิจารณาต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาผู้อำนวยการ คพพ. จำนวน ๕ ราย การได้แก่

๑. ข้อมูลในการพิจารณาและวินิจฉัยให้นาย ช. เป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ คพพ.
 ๒. คะแนนที่ผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาฯ แต่ละคนได้รับ
 ๓. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาหรือคัดเลือกผู้อำนวยการ คพพ. ที่รับรองแล้วทุกครั้ง และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้อง
 ๔. สำเนารายงานการประชุม คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ คพพ. ซึ่งรับรองแล้ว และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมพร้อมคำรับรองความถูกต้อง
 ๕. สำเนาประกาศผลการสรรหาผู้อำนวยการ คพพ. คนใหม่ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง
- ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ – ๔ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาผู้บริหารหน่วยงานของรัฐซึ่งต้อง เป็นไปด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อุทธรณ์ในฐานะ ผู้สมัครและเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาฯ ตามประกาศคณะกรรมการสรรหาฯ แต่ไม่ได้รับคัดเลือกให้เสนอชื่อเป็น ผู้อำนวยการ คพพ. และเป็นผู้คัดค้านคุณสมบัติของนาย ช. ซึ่งต่อมา นาย ช. ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหาฯ เพื่อให้ คพพ. พิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ คพพ. จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินการตาม กระบวนการสรรหาฯ และมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาฯ ดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้องไปร่วมกับ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ แต่เมื่อจากการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหาฯ ที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหาฯ บุคคลได้ถูกยกเลิกแล้ว

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ – ๔ โดยเปิดเผยคณะกรรมการสรรหาฯ โดยมิให้ทราบว่าอนุกรรมการสรรหาฯ แต่ละคนให้คะแนนอย่างไร และเปิดเผยความเห็นในที่ประชุมของอนุกรรมการสรรหาฯ และกรรมการ คพพ. โดยมิให้ทราบว่าใครเป็นผู้ให้ความเห็น เพื่อคุ้มครองความเป็นอิสระในการให้ความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงาน และให้ปิดชื่อผู้สมัครรายอื่นเพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลและกระทบประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียของผู้สมัครรายอื่น ย่อมจะเป็นการเพียงพอในการตรวจสอบความถูกต้องไปร่วงใส่ในการสรรหาผู้อำนวยการ สพพ. แล้ว

ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๕ คพพ. แจ้งว่า คณะกรรมการสรรหาฯ มีได้จัดทำประกาศผลการสรรหาผู้อำนวยการ สพพ. คนใหม่ เพราตามระเบียบคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านฯ ที่ได้กำหนดให้จัดทำประกาศดังกล่าว กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ คพพ. ชี้แจงผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้คณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ - ๔ โดยเปิดเผยคณะกรรมการสรรหาฯ โดยมิให้ทราบว่าอนุกรรมการสรรหาฯ แต่ละคนให้คะแนนอย่างไร และเปิดเผยความเห็นในที่ประชุมของอนุกรรมการสรรหาฯ และกรรมการ คพพ. โดยมิให้ทราบว่าใครเป็นผู้ให้ความเห็นและให้ปิดชื่อผู้สมัครรายอื่นไว้พร้อมทั้งดำเนินที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เจริญไทย

หัวหน้าคณบดี ๗

ศาสตราจารย์ บรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาตีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีกษา โถมรัកต์

กรรมการ

นายธรมรักษ์ การพิคิญ្យ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก

.....

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ อต ๔๙๐๐๗/๓๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่า นาย บ. (ผู้ตาย) มีที่อยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้ค้างชำระค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ ที่ ๑๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ กับเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ ซึ่งเทศบาลฯ ได้ดำเนินการเร่งรัดและติดตามทางสถานแล้ว แต่นาย บ. ผู้ต้องรับผิดชอบยกยื่นไม่ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้เสร็จสิ้นไป เพื่อประโยชน์ในการขอให้ค่าสินไหมทดแทนจึงขอความร่วมมือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานเขตเชียงใหม่ เพื่อตรวจสอบว่า นาย บ. ผู้ต้องรับผิดชอบดังกล่าวมีบัญชีเงินฝากอยู่กับธนาคารหรือไม่ หากปรากฏว่ามี เป็นบัญชีเงินฝากประเภทใด บัญชีเลขที่เท่าใด มีจำนวนเงินฝากเท่าใด และขอให้รับรองการจ่ายเงินในบัญชีให้แก่ นาย บ. ไว้ก่อนจนกว่าเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์จะมีคำสั่งอย่างต่อไป

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ ข.(ชม.) ๗๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองอุตรดิตถ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐตามคำนิยามในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตนโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมาได้ เว้นแต่จะอยู่ในข้อยกเว้นของมาตรานี้ ดังนั้น ธนาคารจึงไม่สามารถแจ้งข้อมูลเงินฝากดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ อต ๔๙๐๐๗/๔๗๔ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือที่แจ้งของผู้อุทธรณ์ คำขอแจ้งของผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เนื่องจากเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์มีคำสั่งดำเนินการทางละเมิดกรณีการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาเศษเป็นระบบไร์คัวน ไรกัลลี่ จำนวน ๔ วัด ภายในเขตเทศบาลฯ พร้อมทั้งแจ้งให้นาย บ. ปลัดเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ ชดใช้เงินคืนแก่เทศบาลฯ จำนวน ๗๗๗,๔๐ บาท นาย บ. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเทศบาลฯ และยื่นฟ้องคดค้านคำสั่งเทศบาลฯ ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่ ต่อมา นาย บ. ได้เลี้ยงชีวิต เทศบาลฯ เกเรว่าทรัพย์สินของนาย บ. จะถูกโอนย้ายแบ่งปันให้ทายาท ซึ่งถ้าหากโอนย้ายแบ่งปันทรัพย์ไปแล้ว เป็นการยากที่จะติดตามเอาทรัพย์สินของนาย บ. เพื่อชำระหนี้ให้เทศบาลฯ ได้ เทศบาลฯ เห็นว่าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ถ้าหากทายาทได้ถอนไปแล้วก็เป็นการยากที่จะนำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระหนี้ให้เทศบาลฯ ได้ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เทศบาลฯ จึงมีหนังสือ ที่ อต ๔๙๐๐๗/๓๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ขอความร่วมมือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานเขตเชียงใหม่เพื่อตรวจสอบว่า นาย บ. มีบัญชีเงินฝากอยู่กับธนาคารหรือไม่

หรือไม่ หากปรากฏว่ามีเป็น บัญชีเงินฝากประเภทใด บัญชีเลขที่เท่าใด มีจำนวนเงินฝากเท่าใด ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความดูแลของตนโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่ จะอยู่ในข้อยกเว้นของมาตราใด

ในทันทีการณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่า ธนาคารฯ ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า นาย บ. มีได้มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารฯ แต่อย่างใด แต่เนื่องจากธนาคารฯ เห็นว่าการที่บุคคลใดไม่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารฯ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างหนึ่งที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งธนาคารฯ จะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมีได้ ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๙๖ สัดต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ บัญญัติว่า “ผู้ใดได้ล่วงรู้ภาระของธนาคารพาณิชย์ใด เนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นภาระที่ต้องปฏิบัติสัญญาของธนาคารพาณิชย์จะพึงสนใจไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย ก็ต้องนำออกจากตำแหน่งหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดีต้องระวังโทษ...” ธนาคารฯ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลเมืองอุตรดิตถ์มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐจึงมีให้ผู้ทรงสิทธิ์ที่จะยื่นขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐด้วยกันตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด

อนึ่ง กรณีที่ธนาคารฯ อ้างว่า การแจ้งว่าธนาคารฯ ไม่มีข้อมูลบัญชีเงินฝากของบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองนั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารหมายความว่า ลิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง... ดังนั้น การไม่มีบัญชีเงินฝากจึงเป็นกรณีที่ถือไม่ได้ว่าธนาคารฯ มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิชัยภูมิ

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาควิชานน

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีกานุ โถมรัคกตี

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑
เกี่ยวกับการพิจารณาข่ายผู้บริหารสถานศึกษาประจำปี

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวังชันวิทยา ได้แสดงความประسังค์ของข่ายไปดำเนิน
ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ แต่มิได้รับการพิจารณาจึงเกิดความสงสัย และได้มีหนังสือ ที่ ศธ
๐๔๑๐.๑๗/๐๐๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เพื่อใช้สิทธิขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาข่ายผู้บริหารสถานศึกษาประจำปี จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบันทึกการประชุมการพิจารณาข่ายผู้บริหารประจำปีของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑

๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองตามข้อ ๖.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีการข่ายผู้บริหารสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาทั้งพื้นฐาน พร้อมสำเนาบันทึกการประชุม และรายละเอียดคณะกรรมการประเมินแต่ละหัวข้อของคู่ประกอบ
ของทุกคนที่อยู่ภายเข้าดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่

๓. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตามคู่ประกอบข้อ ๗ วรรณสองตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๒ ข้างต้น
พร้อมสำเนาบันทึกการประชุมและรายละเอียดคณะกรรมการประเมินแต่ละหัวข้อของคู่ประกอบของทุกคนที่อยู่ภายเข้าดำรงตำแหน่ง^{ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่}

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐.๑๗/๑๙๙ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งเปิดเผยข้อมูลให้เฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐.๑๗/๐๕๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการวินิจฉัยโดยไม่จำเป็นต้อง^{ให้}
ให้ยกคู่กรณีเข้าฟ้อง สรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้พิจารณาข่ายและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษา^{ให้}
ไปดำเนินตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ว่างลงเนื่องจากการเกษียณอายุราชการปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และถึงแก่กรรม^{ไป}
จำนวน ๖ ตำแหน่ง โดยโรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ เป็นโรงเรียนหนึ่งที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาว่างลง^{และมีผู้เสนอ}
ความประสังค์ของข่ายไปดำเนินตำแหน่งในโรงเรียนดังกล่าวจำนวน ๔ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
ที่ว่างชั้นวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๒ ด้วย โดยผู้เสนอความประสังค์ของข่ายทั้ง ๔ คนข้างต้นปรากฏว่า^{เป็นผู้}
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบันที่มีขนาดต่ำกว่าโรงเรียนที่ประสังค์ของข่ายเกิน ๑ ขนาด ซึ่งจะต้องดำเนินการประเมิน^{เป็นผู้}
สมรรถนะ สอบสัมภาษณ์และแสดงวิสัยทัศน์ตามข้อ ๗ แห่งอัตรากลางของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและวิธีการข่ายผู้บริหารสถานศึกษา^{เป็นผู้}
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการข่ายผู้บริหารสถานศึกษา

เพื่อพิจารณาคำร้องขอัย คณะกรรมการประเมินศักยภาพของบุคคลด้านบริหารสถานศึกษาดำเนินการประเมินให้คงตามองค์ประกอบข้อ ๑.๑ (๑) ประเมินศักยภาพของบุคคลด้านบริหารสถานศึกษา และจัดลำดับความเหมาะสมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดและนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เนตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยผลการพิจารณาปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการคัดเลือกให้ข้าราชการได้รับการประเมินในคราวเดียวกัน จังหวัดพร ผู้อุทธรณ์มีความเคลื่อนแคลลงสัญชาติไทย จึงได้ให้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาข้าราชการ ผู้อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ รายการดังกล่าวข้างต้นแต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของบุคคลอื่น จึงได้อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ หมายเลขกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคอม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการประกอบไปด้วยข้อมูล ๓ ส่วน คือ

๑. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เนตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ ซึ่งจากห้องเรียนประชุมปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากการพิจารณาของคณะกรรมการฯ จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ในส่วนเอกสารประกอบรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เนตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ ซึ่งมีบัญชีรายละเอียดการเสนอข้อบัญญัติบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ อันปรากฏรายชื่อของบุคคลต่างๆ ที่แสดงความประสงค์ขออย่างไปดำเนินการตามที่ระบุไว้ในรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เนตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ และคะแนนของบุคคลเหล่านั้น เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรเห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะผลคะแนน โดยให้หน่วยงานใช้คุลพินิจในการปกปิดชื่อของบุคคลอื่น

๒. รายละเอียดการให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินศักยภาพของบุคคลด้านบริหารสถานศึกษาและของคณะกรรมการพิจารณาลั่นกรองการข้าราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในแต่ละหัวข้อของคุณธรรมที่แสดงความประสงค์ขออย่างเข้าดำเนินการตามที่ระบุไว้ในรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาลั่นกรองการข้าราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้เห็นถึงความโปร่งใส ถูกต้อง และเป็นธรรม ในการดำเนินการพิจารณาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควรเห็นควรให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ ปกปิดชื่อของบุคคลอื่นได้

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินศักยภาพของบุคคลด้านบริหารสถานศึกษา โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคอม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ เปิดเผยข้อมูลตามคำร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่เอกสารประกอบรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เนตพื้นที่การศึกษาพร ๒๖๑ และการให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินศักยภาพของบุคคลด้านบริหารสถานศึกษาและของคณะกรรมการพิจารณาลั่นกรองการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ให้หน่วยงานเปิดเผยผลของคะแนนโดยใช้คุลพินิจในการปกปิดชื่อของบุคคลอื่นได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแనงน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรช พันธุ์มະผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนคดีทั่วไป

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยเจ็บได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑

คำแนะนำด้วยร่องอุග्रณ์ ป ๒๕๖๑

๑๙๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๐**

**เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนขันสูตรพลิกศพ**

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และพากซึ่งเป็นอาจารย์ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถูกร้องเรียนกล่าวหาต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ว่าทุจริตเงินค่าตอบแทนขันสูตรพลิกศพของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ ผู้อุทธรณ์กับพากซึ่งมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการแพทยศาสตร์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน ไปประกอบการซื้อขายข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๓ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. สำเนาถูกฟ้องค่าตรวจศพของแพทย์ประจำศูนย์อำนวยการขันสูตรพลิกศพของแพทย์ประจำศูนย์ทุกคน ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งศูนย์อำนวยการขันสูตรพลิกศพ จนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๗
๒. สำเนาการเบิกจ่ายการสั่งตรวจขึ้นเนื้อห้องปฏิบัติการภายนอก ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งศูนย์อำนวยการขันสูตรพลิกศพ จนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๗
๓. สำเนารายงานการประชุมภาควิชานิติเวชศาสตร์ และศูนย์อำนวยการขันสูตรพลิกศพ นิติเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งศูนย์อำนวยการขันสูตรพลิกศพ จนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๗

คณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๘.๑๗/๑๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นมีรายละเอียดและข้อมูลอันเกี่ยวกับบุคคลอื่น ซึ่งหากเปิดเผยอาจมีผลให้เกิดความเสียหายได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์กับพากซึ่งมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์ คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการวินิจฉัยโดยไม่จำเป็นต้องใช้คู่กรณีเข้าชี้แจง สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์กับพากซึ่ง ๓ คน ซึ่งเป็นอาจารย์ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ไปรับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี มีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กับพากซึ่งกระทำการผิดกฎหมายทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการตรวจศพอันเป็นเท็จ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์กับพากซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์กับพากซึ่งได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการแพทยศาสตร์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการขันสูตรพลิกศพจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากคณะกรรมการแพทยศาสตร์ โดยคณะกรรมการแพทยศาสตร์พิจารณาเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์กับพากซึ่งขอฟ้องขอรายละเอียดและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจึงอาจก่อให้เกิด

ความเสียหายขึ้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กับพากชี้งูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดกฎหมายทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการตรวจคนเข้าเมือง ถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอในการนำไปใช้เพื่อปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาถูกฎหมายเบิกจ่ายค่าตรวจคนเข้าเมืองแพทท์ประจำศูนย์อำนวยการหันสูตรพลิกศพของแพทท์ประจำศูนย์ทุกคน ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งศูนย์อำนวยการหันสูตรพลิกศพ จนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อมูลดังกล่าวประกอบไปด้วยใบสำคัญจ่ายเงินของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หนังสือของอนุมติเบิกเงินค่าตอบแทนในการผ่าตราชั้นสูตรพลิกศพดี ตารางปฏิบัติงานผ่าหันสูตรพลิกศพ สรุปยอดผ่าหันสูตรพลิกศพของแพทท์ผู้ทำการผ่าตราชั้นสูตรพลิกศพ ในนามสั้งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทท์ตรวจหันสูตร หนังสือรับรองการตาย ใบมรณบัตร ใบสำคัญรับเงิน และตารางรายการค่าทำการผ่าหันสูตรพลิกศพ โดยเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนของผู้อุทธรณ์กับพากรวม ๗ คน ถือเป็นเอกสารการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์กับพากชี้งูกสามารถเปิดเผยให้ทราบได้ เว้นแต่หนังสือรับรองการตาย และใบมรณบัตรที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมที่ได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. พ.ศ. ๒๕๔๐ ในส่วนเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนของบุคคลอื่นๆ นั้น เห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะใบสำคัญจ่ายเงินของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หนังสือของอนุมติเบิกเงินค่าตอบแทนในการผ่าตราชั้นสูตรพลิกศพดี สำหรับหันสูตรพลิกศพ สรุปยอดผ่าหันสูตรพลิกศพของแพทท์ผู้ทำการผ่าตราชั้นสูตร พลิกศพ ใบสำคัญรับเงิน และตารางรายการค่าทำการผ่าหันสูตรพลิกศพเท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนารายการเบิกจ่ายการส่งตรวจขึ้นเนื้อห้องปฏิบัติการภายนอก ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งศูนย์อำนวยการหันสูตรพลิกศพ จนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรให้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์กับพากทราบทั้งหมด

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนารายงานการประชุมภาควิชาณิติเวชศาสตร์ และสำเนารายงานการประชุมศูนย์อำนวยการหันสูตรพลิกศพ นิติเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งศูนย์อำนวยการหันสูตรพลิกศพ จนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเนื้อหาการประชุมเป็นเรื่องการบริหารงานของภาควิชาณิติเวชศาสตร์ คณะกรรมการแพทยศาสตร์ ซึ่งผู้อุทธรณ์กับพากเป็นอาจารย์สอนและปฏิบัติงานในภาควิชาดังกล่าว อีกทั้งผู้อุทธรณ์และพากได้เข้าร่วมประชุมในฐานะกรรมการและเลขานุการ ในการประชุมทั้งสองด้วย ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้คณะกรรมการแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนของบุคคลอื่นให้เปิดเผยทั้งหมด เว้นแต่หนังสือรับรองการตาย และใบมรณบัตร ส่วนเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนของบุคคลอื่นให้เปิดเผยทั้งหมด เว้นแต่ใบสำคัญรับเงินหรือศพให้แพทท์ตรวจหันสูตร หนังสือรับรองการตาย และใบมรณบัตร ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ให้เปิดเผยทั้งหมด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแన่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรศศาวิทัย

กรรมการ

นายสมชาย หอมลืออ

กรรมการ

ร้อยโท วิรชัย พันธุ์มະผล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย

วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ก.พ. ที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีคำขอลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง เลขาธิการ ก.พ. ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๙๙ เป็นวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๙๙ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เนื่องจากวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏในทะเบียนประวัติ ข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๙๙ ซึ่งไม่ตรงกับสำเนาทะเบียนบ้านของ สำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช (ภูมิลำเนาเดิม) ซึ่งระบุว่าเกิด ๒ ๑ ๔, ๒๕๙๙ เมื่อนำมาเทียบกับ ปฏิทิน ๑๐๐ ปี ตรงกับวันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๙๙ จึงขอแก้ไขให้ถูกต้อง พร้อมทั้งได้แนบทลักษณ์ไปให้ ก.พ. พิจารณา รวม ๙ รายการ และสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมีหนังสือที่ กก ๐๘๐๑/๑๗๘๘ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการ ก.พ. สั่งแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ พร้อมหลักฐานต่างๆ ไปให้ ก.พ. พิจารณา

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือที่ นร ๐๘๐๑.๒/๑๗๘๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการ ท่องเที่ยวว่า ก.พ. พิจารณาเรื่องผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์แล้ว เอกสารหลักฐานที่ส่งไปประกอบการพิจารณาจึงไม่อาจเชื่อโดยปราศจากที่ขอสงสัยว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๙๙ จริง จึงมีต่อไปนี้มุ่งติดให้แก้ไข

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ กก ๐๘๐๑/๑๗๘๘ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.พ. ที่มิให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนสำนักบริหารราชการท้องถิ่น กรรมการปกครองและ เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เติมชื่อ “น.” ในกรณีพิจารณาเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปี เกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ยื่น ประกอบการพิจารณา และที่สำนักงาน ก.พ. ตรวจสอบไปยังหน่วยงานต่างๆ แล้วดังนี้

๑. สูติบัตร

ผู้อุทธรณ์มิได้ส่งสำเนาสูติบัตรมาประกอบการพิจารณา โดยจัดส่งหนังสือสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลา ลงวันที่ ๑๕ ถึงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า ค้นหาหลักฐานสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ไม่พบ จึงเป็นการพ้นวิสัยที่จะหาหลักฐานได้

๒. ทะเบียนบ้าน

ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๙๙ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒ ๑ ๔, ๒๕๙๙ เมื่อนำมาเทียบกับปฏิทิน ๑๐๐ ปี จะตรงกับ วันที่ ๖ วันที่ ๑๗ วันที่ ๒๐ และ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๙๙ ซึ่งวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๙๙ เป็นวันที่ตรงกับที่ขอแก้ไข และส่งสำเนา

ทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๙/๙๙ หมู่ที่ ๙ ตำบลลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านที่อยู่ปัจจุบัน และได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งตรงกับที่ขอแก้ไข

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๖๗ และปี ๒๕๖๘ เพิ่มเติมไปยังสำนักบริหารการทะเบียน ซึ่งสำนักบริหารการทะเบียนส่งหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งว่า ได้ตรวจสอบหลักฐานไม่ครบถ้วนทะเบียนบ้านฉบับที่ ๒๕๖๑ แล้วปรากฏว่า บุคคลดังกล่าวเกิดปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยได้จัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๙๙ ตำบลลพบุรี อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งระบุว่าข่ายเข้ามาจากบ้านเลขที่ ๗๗/๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และแจ้งว่าเคยขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิดจากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากหลักฐานทะเบียนบ้าน จึงอาจเชื่อได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ ตรงกับที่ขอแก้ไข เพราะตรงตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นฉบับเก่าแก่ที่สุด แต่เนื่องจากมีการขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จึงต้องตรวจสอบหลักฐานอีกครั้ง เพิ่มเติมด้วย

๓. หลักฐานการศึกษา

จากประวัติการศึกษาของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เคยศึกษาในสถานศึกษาร่วม ๕ แห่ง คือ

(๑) โรงเรียนวัดจันพอ เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๐๗ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

(๒) โรงเรียนหลวงครุวิทยา เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๐๖ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

(๓) โรงเรียนเบญจมราษฎร์พิเศษ เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๐๘ จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

(๔) วิทยาลัยครุฑ์นครศรีธรรมราช เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๑๒ รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)

(๕) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เข้าศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๑๔ รับปริญญาการศึกษานักพัฒนา (พลศึกษา)

ผู้อุทธรณ์ส่งหลักฐานการศึกษามาเพียง ๑ ฉบับ คือ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันพอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งตรงกับที่ขอแก้ไข เมื่อสำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบข้อมูลไปที่โรงเรียนวัดจันพอ ที่ได้รับทะเบียนนักเรียนที่ระบุวัน เดือน ปีเกิดเดียวกัน

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมไปยังสถานศึกษาอีก ๓ แห่ง ที่ผู้อุทธรณ์เคยศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีก ๑ แห่ง คือ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับข้อมูล ดังนี้

(๑) โรงเรียนเบญจมราษฎร์พิเศษ ส่งสำเนาใบสุทธิ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ส่งสำเนาทะเบียนประกาศนียบัตร ระบุ ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๓) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ส่งสำเนาใบแสดงผลการศึกษาระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๔) สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แจ้งว่า ได้ส่งมอบให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ ตรวจสอบหลักฐาน วัน เดือนปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่เคยศึกษาที่โรงเรียนหลวงครุวิทยา แต่สำนักงาน ก.พ. ยังไม่ได้รับทราบผลการตรวจสอบแต่อย่างใด

ถึงแม้ว่าหลักฐานโรงเรียนเบญจมราษฎร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ จะระบุตรงกันว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งตรงกับ ก.พ. ๗ แต่ไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข แต่หลักฐานการศึกษาของโรงเรียนวัดจันพอ ซึ่งเป็นสถานศึกษาแห่งแรก และเป็นหลักฐานการศึกษาที่เก่าแก่ที่สุด ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งตรงกับที่ขอแก้ไข จึงเป็นหลักฐานที่น่าเชื่อถือและน่าสนับสนุนได้

๔. หลักฐานแสดงวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดา

ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งแสดงจำนวนและวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดาดังนี้

(๑) ด.ญ. ว. ก. เกิดวันที่ ๕ ๖, ๒๕๗๔ (ตรงกับวันที่ ๕ หรือวันที่ ๑๙ หรือวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๗๔)

(๒) ด.ญ. ฐ. ทองหอม เกิดวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๑

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมไปยังสำนักบริหารการทะเบียน ซึ่งสำนักบริหารการทะเบียนได้ส่งหนังสือที่ มท ๐๓๐๘/๔๔๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๐ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๑ คน คือ นางสาว ว. ก. เกิดวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๗๔

เมื่อพิจารณาจากวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดาตามหลักฐานข้างต้น จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าผู้อุทธรณ์จะเกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๗๔ หรือเกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖ ก็อยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ ดังนั้น วัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดาจึงไม่ไส่ผลต่อการพิจารณาแต่อย่างใด

๕. หลักฐานทางทหาร

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบหลักฐานทางทหารไปยังที่ทำการสัสดีอำเภอท่าศาลา ซึ่งที่ทำการสัสดีอำเภอท่าศาลาได้ส่งหนังสือที่ กท ๐๔๐๔๖๑/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ระบุว่า การเก็บเอกสารทางราชการทางทหารจะเก็บเอกสารรักษาไว้จนถึงอายุ ๔๙ ปี ซึ่งปัจจุบันผู้อุทธรณ์มีอายุ ๕๔ ปีเศษ จึงไม่สามารถตรวจสอบหลักฐานทางทหารได้

๖. หลักฐานอื่น

(๑) ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งระบุว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖ ตรงกับที่ขอแก้ไข

(๒) ผู้อุทธรณ์ได้ส่งสำเนาหนังสือเดินทาง ซึ่งระบุว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ 13 JUL 1953 (วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖) ตรงกับที่ขอแก้ไข

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) โดยคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนวิสามัญ (อ.ก.พ.วิสามัญ) เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการพิจารณาเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเอกสารหลักฐานดังกล่าวแล้วเห็นว่า ยังไม่อาจเชื่อโดยประสาจากข้อสงสัยว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖ จริง จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ จากเกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๗๔ เป็นเกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖ ตามที่ขอแก้ไข

ในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์แจงว่า สูติบัตรของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหามาแสดงได้ เนื่องจากสูญหายไปนานแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อที่บ้านกำหนดตำแหน่งลูกค้า อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นสถานที่รับแจ้งการเกิดของผู้อุทธรณ์แต่ไม่พบเอกสารตันข้าวสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าอาจถูกทำลายเนื่องจากความทากด ผู้อุทธรณ์เดิมมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๒๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ไม่สามารถหาหลักฐานทะเบียนบ้านดังกล่าวมาแสดงได้ ต่อมาได้พยายามเข้าไปอาศัยที่บ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านที่ยื่นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อ ๒๘/๔, ๒๕๗๖ ส่วนหลักฐานการศึกษาแห่งแรกของผู้อุทธรณ์คือ ทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันพอ ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๒ เรียนลำเรืองหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๖ สำเนาทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ที่โรงเรียนวัดจันพอออกให้เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖ แต่ทะเบียนนักเรียนดังกล่าวเป็นทะเบียนนักเรียนที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดจากเดิมวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๗๔ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๗๖ แล้ว โดยผู้อุทธรณ์ใช้หลักฐานทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ เลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบการแก้ไข สำนทะเบียนนักเรียนเดิมระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๗๔ ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเป็นข้อมูลที่ผู้ปกครองของผู้อุทธรณ์แจ้งในขณะที่ผู้อุทธรณ์เข้าเรียน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ส่งหนังสือโรงเรียนวัดจันพอ ที่ ศธ ๐๔๐๗๔.๑๖๑/๑๔๗

ลงวันที่ ๑๗ อัพเดต ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรับรองว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จริง เนื่องจากเอกสารหลักฐานของทางโรงเรียนวัดจันพอ เข่น ใบสุทธิ ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราชและได้ตรวจสอบหลักฐานได้จึงยึดถือว่าเป็นบ้านเลขที่ ๑๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราชและได้ตรวจสอบหลักฐานแล้วถูกต้อง ทางโรงเรียนจึงออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปค้นหาทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์ย้ายเข้าอาศัยต่อจากบ้านเลขที่ ๑๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช มาแสดง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำมาแสดงได้ ผู้อุทธรณ์จึงนำหลักฐานหนังสือรับรองของสำนักทะเบียน ท้องถิ่นเทศบาลนครนครศรีธรรมราชมาแสดงซึ่งระบุว่า ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗/๔ ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช หน้าที่มีชื่อผู้อุทธรณ์เอกสารสูญหายจริง และผู้อุทธรณ์ได้นำหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์ อาศัยต่อจากบ้านเลขที่ ๑๗/๔ ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มาให้คณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณาดังนี้

๑. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗๑ ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๑ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๒. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗/๓ ต่อวัดบางกระปือ ถนนนครไชยศรี อำเภอธุลีต กรุงเทพฯ ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๓. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗๑/๑ ซอยองครักษ์ ถนนนครไชยศรี เขตดุลีต กรุงเทพฯ ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๔. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๘/๑๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ย้ายเข้าอาศัยเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๕. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๘/๑๙ หมู่ที่ ๔ ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ระบุว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ส่วนกรณีทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๙๗ ตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่ระบุว่า ผู้อุทธรณ์ย้ายจากบ้านเลขที่ ๑๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เข้าไปอาศัยเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยไม่ได้ระบุวันที่ และเดือนเกิดนั้น เนื่องจากบ้านดังกล่าวผู้อุทธรณ์ย้ายไปรับราชการที่จังหวัดยะลา ซึ่งขณะนั้นมีปัญหาความมั่นคงสูง จังหวัดยะลาจึงได้ดำเนินการย้ายชื่อผู้อุทธรณ์ในทะเบียนราษฎรไปเข้าในทะเบียนบ้านดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการขอย้ายเงื่อนแตรอย่างใด

ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่า ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และสำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันพอของผู้อุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการขอแก้ไขวันเดือนปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนพิจารณาเห็นว่า หากวันเดือนปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันพอตรงกับทะเบียนบ้านดังกล่าวมากแต่แรกหลักฐานการศึกษาในสถานศึกษาอื่นๆ ก็ไม่ระบุวันเดือนปีเกิด แต่เดือนปีเกิดตรงกันไม่น่าผิดพลาดคลาดเคลื่อน ก.พ. จึงเห็นว่า หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ส่งให้ประกอบการพิจารณายังไม่อาจเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ จริง จึงมีมติไม่อนุญาตให้แก้ไข และก่อนที่ผู้อุทธรณ์มาเยื่องขอแก้ไขวันเดือนปีเกิดครั้งนี้ผู้อุทธรณ์เคยยื่นขอแก้ไขวันเดือนปีเกิดต่อสำนักงาน ก.พ. แล้ว ตามหนังสือสำนักทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันพอเป็นฉบับกรอกรายการด้วยลายมือระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่สิบห้า เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ แต่เนื่องจากการยื่นเรื่องขอแก้ไขมิได้ดำเนินการผ่านผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวันเดือนปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ สำนักงาน ก.พ. จึงส่งเรื่องคืนให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องตามระเบียบ แต่หลักฐานสำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดจันพอที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการขอแก้ไขใหม่เป็นฉบับที่ลงรายการด้วยตัวพิมพ์ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ไม่ตรงกับฉบับกรอกรายการด้วยลายมือที่เคยยื่นไว้ครั้งแรก นอกจากนี้ ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๗/๑

หมู่ที่ ๑ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๔, ๒๕๖๖ นั้น ตรงกับวันจันทร์ เดือนแพด พ.ศ. ๒๕๖๖ แต่เมื่อได้ระบุวันข้างหน้าข้างบนข้างแรก จากการตรวจสอบกับปฏิทิน ๑๐๐ ปี จึงอาจตรงกับวันในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ถึง ๔ วัน

ผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ชี้แจงว่า ทะเบียนบ้านมีการจัดทำครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๗๙ การดำเนินการจัดทำได้ให้เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ เนื่อง ผู้ใหญ่บ้าน กำหนด และครุ่นคิดในบ้าน หากได้รับแจ้งเป็นวันทางจันทรคติ และผู้สอบตามมีความสามารถเทียบเป็นวันทางสุริยคติได้ ก็จะเทียบให้แล้วจดบันทึกเป็นวันทางสุริยคติลงในทะเบียนบ้าน หากผู้สอบตามไม่สามารถเทียบได้ก็จะจดบันทึกไว้เป็นวันทางจันทรคติตามที่ได้รับแจ้ง กรณีของผู้อุทธรณ์มีการจดบันทึกไว้ในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ว่าเกิดวันที่ ๒๔, ๒๕๖๖ ซึ่งตรงกับวันจันทร์ เดือนแพด พ.ศ. ๒๕๖๖ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีเดือนแพดสองหนึ่ง ตรงกับวันทางสุริยคติ ๔ วัน คือวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ กรณีที่ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันใด นายทะเบียนจะไม่สามารถบันทึกวันเกิดของผู้อุทธรณ์ได้ ตามหลักดั้งเดิมถือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๔ มาตรา ๔๐ กำหนดให้การแก้ไขทะเบียนบ้านให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด ซึ่งระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๗๔ ข้อ ๑๑๕ กำหนดว่า ถ้ามีเอกสารราชการที่นำเข้ามาแสดงให้นายทะเบียนห้องท่องถินแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ แต่ถ้าไม่มี ให้นายทะเบียนสอบสวนพยานหลักฐานแล้วเสนอให้นายอำเภอถึงแก้ไขได้ ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ถือเป็นเอกสารตัวตนบันทึก สำนะทะเบียนบ้านที่จัดทำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นทะเบียนบ้านที่คัดลอกจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กรณีทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีแต่ปีเกิด ถ้ามีเอกสารราชการที่นำเข้ามาแสดงก็จะแก้ไขเพิ่มเติมได้ แต่ต้องไม่ใช่เอกสารที่มีที่มาจากการทะเบียนบ้านฉบับอื่น ทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์เลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ย้ายมาจากบ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลลดอนคีรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ลงในทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ เป็นการคัดลอกมาจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๖๖ จึงถือว่าถูกต้อง และทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ก็ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อมาผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จាយวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์นำหลักฐานอะไรไปขอแก้ไข แต่ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เข้าใจว่าจะระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔

คณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือสอบถามอำเภอบางบัวทองเกี่ยวกับการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสืออำเภอบางบัวทองที่ นบ ๐๑๗.๗/๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๗ ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ย้ายเข้ามาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๙๕/๑๒ หมู่ที่ ๖ ตำบลลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ (ทะเบียนยังเป็นฉบับเกี่ยวนัดวันถ่ายร่างกายมือ) และเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้มาเยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวัน เดือน ปีเกิด (ทะเบียนบ้านเป็นฉบับคอมพิวเตอร์) คำร้องที่ผู้อุทธรณ์ยื่นไว้จะเก็บไว้เพียง ๑ ปี ซึ่งในคอมพิวเตอร์บันทึกเอกสารประกอบการยื่นคำร้องคือ ทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เขื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลักฐานสำคัญ ลำดับแรกคือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีที่ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดต้องพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นๆ เช่น ทะเบียนบ้านซึ่งปรากฏมีลำเนาดังเดิม หลักฐานการศึกษาของโรงเรียนซึ่งเป็นสถานศึกษาแห่งแรก หลักฐานทางทหาร เป็นต้น กรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหาสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดงได้จึงต้องพิจารณาจากหลักฐานทะเบียนบ้านและทะเบียนนักเรียน ทะเบียนบ้านฉบับที่เก่าที่สุดที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงคือทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลลดอนตะโภ อำเภอท่าศาลา

จังหวัดนครศรีธรรมราช ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๔,๒๕๖๒ ทะเบียนบ้านดังกล่าวระบุวัน เดือน ปีเกิดไม่ตรงกับทะเบียน นักเรียนฉบับกรอกรายการตัวயลายมือที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งต้องพิจารณาโดยยึดถือทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ ไปเป็นหลักฐานของแก้ไขทะเบียนนักเรียน จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ เป็นหลักเนื่องจาก เป็นเอกสารที่มีความสืบเนื่องจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลล่อนดีรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งเป็น ภูมิลำเนาเดิมของผู้อุทธรณ์ก่อนย้ายมาบ้านเลขที่ ๒๗/๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ จึงมีความน่าเชื่อถือกว่าทะเบียนนักเรียนที่ไม่มี ต้นข้อ ประกอบกับทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๙๗๔ ตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ ดำเนินการย้ายชื่อผู้อุทธรณ์ไปไว้ในทะเบียนบ้านเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยผู้อุทธรณ์มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการ ระบุว่า เป็นการย้ายมาจากบ้านเลขที่ ๒๗/๑ และผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของทะเบียนบ้าน เลขที่ ๒๗/๑ ได้ว่ามีความถูกต้อง กรณีจึงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมิได้ระบุวันข้างหน้าหรือข้างแรก ซึ่งผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง แจ้งว่าวันที่ ๒๔,๒๕๖๒ ตรงกับวันจันทร์เดือนแปด พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมี หลายวัน แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ได้แจ้งขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๙/๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลลงรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยใช้ทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗/๑ ประกอบการขอแก้ไข นายทะเบียนรายวันซึ่งมีอำนาจ หน้าที่ตรวจสอบการขอแก้ไขทะเบียนรายวันตามพระราชบัญญัติการทะเบียนรายวัน พ.ศ. ๒๕๗๔ และระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนรายวัน พ.ศ. ๒๕๗๔ ได้ตรวจสอบแล้วระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม และได้แก้ไขรายการ วัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จึงต้องถือว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ตามผลการตรวจสอบของนายทะเบียนห้องคืนที่ได้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านให้แก่ผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติห้องมูลข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ตรวจสอบแล้วระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

นายสมยศ เทื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายอธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายยึกหาญ โถมรัตถ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราชเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานสรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสรพสามิต ๗ ปฏิบัติหน้าที่สรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราช สาขาทุ่งสง มีหนังสือ ที่ กค ๐๖๑.๐๔๗/๐๑๙๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานสรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราช ร้องขอสำเนาหนังสือที่มีการเข้าชื่อร้องเรียนพฤติกรรมการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสและยุติธรรมว่า การแจ้งเรื่องก่อความไม่สงบของสำนักงานสรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราช เพื่อให้ผู้อุทธรณ์แจ้งจำนวน ๕ ประเด็น ครบถ้วนตามที่มีผู้ร้องเรียนหรือไม่ และถ้ามีเชิงทางที่ผู้อุทธรณ์จะดำเนินการต่อไปได้ก็จะขอใช้สิทธิ

สำนักงานสรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราชมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๖๑.๐๔/๖๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะถ้าหากมีการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน อีกทั้งหนังสือร้องเรียนตามที่ขอมีกฎหมายคุ้มครองไว้เพื่อป้องกันการเปิดเผยหรือผู้ร้องเรียนให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งเรื่องนี้สำนักเลขานุการคณะกรรมการวัฒนธรรมฯมีหนังสือ ที่ นร ๑๙๑๖/๑๗๐๔๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ วางหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวที่ร้องเรียนก่อให้เกิดความลับของทางราชการ หากเป็นบัตรสนเท็จให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐานกรณีแล้วล้อมปราถน้ำด้วย ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น” อีกทั้งแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายโดยมีแนวคำวินิจฉัยว่าถ้าการดำเนินการสอบสวนความผิด วินัยยังไม่เสร็จสิ้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทอีกภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รวมทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล หน่วยงานที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น (สค ๑๗/๒๕๕๑ สค ๗/๒๕๕๑ สค ๒๐/๒๕๕๑ สค ๔๑/๒๕๕๑ สค ๕๐/๒๕๕๑ สค ๕๗/๒๕๕๑ สค ๕๘/๒๕๕๑ สค ๕๙/๒๕๕๑)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรพสามิตพื้นที่นครศรีธรรมราชดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สรพสามิตเขตพื้นที่นครศรีธรรมราชได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือ ที่ กค ๐๖๑.๐๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์แจ้งข้อเท็จจริงในประเด็นที่ถูกกล่าวเรียนให้สรพสามิต

เบตพื้นที่นครครีอรมราช และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๖๑๗.๐๓๐๒/๐๐๓๑ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงให้สรรสภามิตร เบตพื้นที่นนครครีอรมราช ผู้อุทธรณ์มีความประஸงค์จะทราบว่า ผู้ร้องเรียนได้กล่าวหาในประเด็นต่างๆ ตามที่สรรสภามิตร เบตพื้นที่นนครครีอรมราชมีหนังสือแจ้งให้เข้าแจงหรือไม่ และเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้เข้าแจงเรื่องที่ถูกกล่าวหาในทุกประเด็นหรือ มีการเลือกปฏิบัติที่ว่าเหลือผู้ร้องเรียนไม่ให้ความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือร้องขอสำเนาหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงาน สรรสภามิตรเบตพื้นที่นนครครีอรมราช แต่สำนักงาน สรรสภามิตรเบตพื้นที่นนครครีอรมราชปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน สรรสภามิตรเบตพื้นที่นนครครีอรมราช

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ หนังสือร้องเรียนการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ และเรื่องร้องเรียน ดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบลื่อมประสิทีภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยัง ไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เทื้อไทย

หัวหน้าคณะกรรมการที่ ๑

นายอรรถรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายยึกหาญ โถมรัตถ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
เกี่ยวกับข้อผิดพลาดและข้อร้องเรียนของพนักงาน

.....
ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ
บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานของพนักงานสลับสายทุกคนในส่วนบริการสลับสายรวมถึงหนังสือที่ผู้จัดการส่วน
บริการโทรศัพท์ต่างประเทศให้พนักงานที่ทำงานผิดพลาดเขียนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. ข้อร้องเรียนที่ลูกค้าร้องเรียนพนักงานสลับสายที่เป็นหนังสือจากลูกค้าและจากหัวหน้าเร乖เรียนรายงานผู้จัดการ
ส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข้อผิดพลาดและข้อร้องเรียนของพนักงานสลับสายทุกคนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่
ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศต้องขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก่อน แต่เนื่องจากพนักงานสลับสายทุกคนไม่อนุญาต
ให้ข้อมูล จึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนบริการสลับสาย
บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ
บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวเพื่อนำไปใช้แจ้งและขอความเห็นธรรม
ในกระบวนการยุติธรรมในขั้นต่อไป ฝ่ายโทรศัพท์และวิทยุคมนาคม ส่วนบริการสลับสาย บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด
(มหาชน) มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย เพื่อขออนุญาตในการ
เปิดเผยเอกสารข้อผิดพลาดและข้อร้องเรียนของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีบันทึก
ข้อความลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า
เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศต้องขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก่อน แต่เนื่องจากพนักงาน
สลับสายทุกคนไม่อนุญาตให้ข้อมูล จึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งบริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานของพนักงานสลับสายทุกคนในส่วนบริการสลับสาย รวมถึงหนังสือที่ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศให้พนักงานที่ทำงานผิดพลาดเบี้ยนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อร้องเรียนที่ลูกค้าร้องเรียนพนักงานสลับสายทั้งที่เป็นหนังสือจากลูกค้าและจากหัวหน้าเวร เรียบเรียงตามผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนโดยตรง อันถือเป็นข้อมูลเฉพาะบุคคลที่หากเปิดเผยจะกระทบถึงประโยชน์ส่วนตัวเสียของเจ้าของข้อมูล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้ไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ และไม่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้นในกรณีนี้ผู้ถูกร้องเรียนซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลไม่มีข้อโต้แย้งให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เนื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายธรรมองรักษ์ การพิคิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายยึกหาญ โถมรัตต์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอวารินชำราบเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมที่อ นาย อ. เป็นรายชื่อรับโอนผู้สั่ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงอำเภอวารินชำราบ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์กรณีการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ ชุดที่มีนาง อ. เป็นประธานกรรมการ

อำเภอวารินชำราบมีหนังสือที่ อ. ๘๙ ๐๘๘๘.๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากอำเภอได้แจ้งผลการดำเนินการกรณีดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วและเพื่อคุ้มครองบุคคลผู้ให้ถ้อยคำในการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงพิจารณาให้ไม่เปิดเผยข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอวารินชำราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฎิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอวารินชำราบ ค่าอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า จังหวัดอุบลราชธานีได้รับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์กล่าวหานายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง และประธานสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง ว่าละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย หรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จังหวัดอุบลราชธานีจึงได้ส่งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้อำเภอวารินชำราบดำเนินการ อำเภอวารินชำราบ ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๔๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดย มีนาง น. เป็นประธานกรรมการฯ ทำการตรวจสอบพยานบุคคล และพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องอำเภอวารินชำราบพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในการดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง โดยมีเจตนาเพื่อพัฒนา ห้องถูนและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน และทางราชการ เมื่อเกิดข้อผิดพลาดความไม่สมบูรณ์ถูกต้องในห้องตอนและระเบียบกฎหมาย องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งก็ได้เร่งดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลและประชาชนในพื้นที่ โดยไม่มีเจตนาทุจริตและประพฤติมิชอบแต่อย่างใด คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีความเห็นให้ยุติเรื่อง

อำเภอวารินชำราบพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสึง ถึงแม้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะไม่มีเจตนาทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เมื่อได้ทราบถึงข้อผิดพลาดก็ได้ดำเนินการแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและประชาชน แต่เนื่องจากความผิดพลาดดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ จึงให้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสึง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสึง และให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีต่อไป พร้อมทั้งแจ้งผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีพฤติกรรมช่วยเหลือผู้กระทำผิด จึงร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีแต่ได้รับคำตอบว่าการสอบสวนเป็นธรรมแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลว่าสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่องร้องเรียนดังกล่าวจากอำเภอวารินชำราบเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องคดีต่อศาลแต่อำเภอวารินชำราบปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลว่าสารของอำเภอวารินชำราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลว่าสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลว่าสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอ ดือ สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอวารินชำราบที่ ๑๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ที่มีนาง อ. เป็นประชานกรรมการ เป็นข้อมูลว่าสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐตามการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ การตรวจสอบได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลว่าสารดังกล่าวจึงไม่กระทบต่อการตรวจสอบแต่จะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพาะพยาานผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบล้วนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลความจริง และผลการตรวจสอบปรากฏว่าเป็นกรณีการปฏิบัติหน้าที่ผิดพลาดบกพร่องเล็กน้อย ดังนั้น ข้อมูลว่าสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอ จึงเป็นข้อมูลว่าสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลว่าสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลว่าสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอวารินชำราบเปิดเผยข้อมูลว่าสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางแรมน้อย วิศาลยิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรชัย พันธุ์มະผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลืออ

กรรมการ

นายชัชวาลย์ บุรุษพัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมีได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลว่าสารของราชการ

วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางเกี่ยวกับบันทึกคำให้การพยานในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายกเทศมนตรีนครลำปางมีหนังสือ ลับ ที่ ลป ๔๗๐๐๑/๑๗๗๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ยื่นขอสำเนาบันทึกคำให้การของผู้ที่มาให้ถ้อยคำต่อผู้มีอำนาจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีบุคคลไม่ปรากฏชื่อร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการจัดแห่งขันกีพ้านักเรียนเทศบาลและเมืองพัทยา “ไก่ขาวเกมล์” ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ – ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐

จังหวัดลำปางมีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๔๖.๔/๑๗๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอโดยให้เหตุผลว่า คำให้การของพยานเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนดให้การดำเนินการเรื่องราวร้องทุกข์กล่าวโทษให้ถือเป็นเรื่องลับ และคุ้มครองผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไร้ต้องรับภัยหรือความไม่สงบธรรมอันเนื่องมาจากการเป็นพยาน จึงให้ผู้อุทธรณ์ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวโทษเข้าแจ้งแก้ข้อกล่าวหาภายในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ หากพ้นกำหนดจะพิจารณาข้อเท็จจริงที่มีฝ่ายเดียว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ตัวนี้สุด ที่ ลป ๔๗๐๐๑/๑๗๗๘ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์ คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปาง คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า จังหวัดลำปางและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวโทษผู้อุทธรณ์ว่ามีส่วนได้เสียในการให้โรงเรียนลำปางพาณิชยการและเทคโนโลยีซึ่งเป็นโรงเรียนของผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับจ้างแสดงแพร้อักษรในการแห่ขบวนกีฬานักเรียนเทศบาลและเมืองพัทยารอบขึ้นนะเลิศระดับประเทศที่เทศบาลนครลำปางเป็นเจ้าภาพจัดการแห่ขบวน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางจึงมอบหมายให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดลำปางเป็นหน่วยดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อชี้มูลว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดตามข้อร้องเรียนกล่าวโทษหรือไม่ หากมีมูลตามที่ร้องเรียนและจะดำเนินการสอบสวนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ขณะนี้การดำเนินการยังอยู่ระหว่างการหารือปัญหาข้อกฎหมายในบางประเด็นกับคณะกรรมการกฤษฎีกา การตรวจสอบจึงยังไม่แล้วเสร็จ ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากจังหวัดลำปางให้เข้าแจ้งข้อเท็จจริงเรื่องที่ถูกร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลสำเนาบันทึกคำให้การผู้ที่มาให้ถ้อยคำต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการเข้าแจ้งข้อเท็จจริงในประเด็นที่ถูกร้องเรียน แต่จังหวัดลำปางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลำปางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การพยานที่ให้ถ้อยคำในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษผู้อุทธรณ์ การตรวจสอบข้อเท็จจริงยังอยู่ระหว่างดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานตามที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น ในขณะนี้จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอ ดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคอม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะกรรมการที่ ๑

นายชัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแணงน้อย วิภาโภยอิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทดภาวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรชัย พันธุ์มະผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมีได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

